

Column Renzo van Riemsdijk (Masterenzo):

Perceptie van muziek (is nooit hetzelfde)

Muziek is een raar iets. Objectieve perceptie is dat eigenlijk ook en de combinatie van die twee is helemaal ingewikkeld.

Hoe kan het toch dat de sfeer die je ervaart wanneer je dat ene nummer luistert, op een ander moment totaal anders kan aanvoelen? Perceptie kan op deze manier welhaast onmogelijk objectief zijn.

Stel, je hoort op een feestje (je weet wel, zo'n samenzijn van verschillende mensen in één ruimte, vaak onder het genot van een hapje en een drankje) een te gekke song voorbijkomen, terwijl je juist op dat moment in de ogen van je toekomstige droomprins of -prinses kijkt. Euforie ten top!

Je zou zeggen dat de volgende keer wanneer je hetzelfde nummer hoort, je ook datzelfde euforische gevoel ervaart. En toch hoeft dat niet per se zo te zijn.

Nee, want de volgende ochtend heb je een kater en hoor je datzelfde nummer op de radio. De radio staat een stuk zachter en de voor radio kenmerkende platte sound van broadcast-compressie maakt het er niet beter op. De kater helpt ook niet echt mee, en de afwezigheid van je droomprins of -prinses doet een laatste duit in het zakje. Kortom, het gevoel van gisteren kan haast niet verder weg zijn.

Het bovenstaande verklaart waarom mastering af en toe een ingewikkeld beroep kan zijn. Onze taak is om muziek (nog) beter te laten klinken. Maar wat is beter?

Op dinsdag heeft "beter" een andere betekenis dan op woensdag. Geen dag is hetzelfde en daarnaast is onze stemming ook niet elke dag hetzelfde. Aan ons om met dit gegeven toch die te gek klinkende master af te leveren. Je zult begrijpen dat dat nog niet zo makkelijk is.

Ik betrap mezelf erop dat ik in geval van twijfel ga lunchen, koffiedrinken of even wat buitenlucht opsnuif. En telkens wanneer ik terugkom van mijn uitje is elk spoor van twijfel als sneeuw voor de zon verdwenen. Fascinerend hoe dat werkt. Alsof je brein (en dus je perceptie) even een andere mening (koffie, lunch, buitenlucht) nodig heeft om er een klap op te geven.

Mastering gaat toch ook zo vaak om aanvoelen. Aanvoelen wat de song nodig heeft (of juist niet) en belangrijker nog: aanvoelen wat band of artiest bedoelt met de song. Iets mooier laten klinken is zo moeilijk nog niet, aanvoelen in welke richting je een song of productie wilt sturen des te meer.

Het bovenstaande verklaart ook waarom mastering juist zo'n mooi beroep is. Het is een fascinerend samenspel tussen perceptie van geluid, het aanvoelen wat er nodig is om het beter te laten klinken en het aanvoelen van wat de band of artiest wil. Apparatuur speelt hierin slechts een ondersteunende (en oké, ook kleurende) rol.

Wij zijn het eindstation van een productie. Bij mastering komt alles samen en bepalen we hoe een song communiceert met de buitenwereld. Objectieve of eerder subjectieve perceptie is daar een mooi onderdeel van want die is geen dag hetzelfde.

Renzo

Renzo (Masterenzo) is een Rotterdamse masteringtechnicus. Vanuit zijn premium mastering studio in Overschie werkt hij aan vele producties van onafhankelijke artiesten als Charlie Dée (Hédi Carlee), Black Nazareth en Ocobar. Nóg meer info over mastering en Masterenzo is te vinden op zijn [website](#).